

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 1131/2014 και 1134/2014)

6 Φεβρουαρίου 2017

[Φ. ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Δ.Δ.Δ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 12, 28, 30 ΚΑΙ 35 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

(Υπόθεση Αρ. 1131/2014)

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΠΟΥΛΟΥΤΑΣ,

Αιτητής,

και

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1134/2014)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΝΝΗΣ,

Αιτητής,

και

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η Αίτηση.

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΚΛΗΣΕΩΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 29.5.2015

Δ. Βάκης, για τους Αιτητές

Ρ. Πασιούρτιδου (κα), για τους Καθ' ων η Αίτηση

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Δ.Δ.Δ.: Με τις υπό εξέταση προσφυγές, οι οποίες συνεκδικάζονται δυνάμει σχετικού διατάγματος του Δικαστηρίου, προσβάλλεται η νομιμότητα και εγκυρότητα της απόφασης των καθ' αν η αίτηση, ημερομηνίας 28.4.2014, η οποία κοινοποιήθηκε στους αιτητές δια σχετικής επιστολής ημερομηνίας 4.6.2014, και με την οποία επιβλήθηκαν στους αιτητές διοικητικά πρόστιμα, συνολικού ύψους €705.000,00 και €430.000,00 αντίστοιχα, για παράβαση του άρθρου 40(1) του περί Προϋποθέσεων Διαφάνειας (Κινητές Αξίες προς Διαπραγμάτευση σε Ρυθμιζόμενη Αγορά) Νόμου του 2007 (Ν. 190(I)/2007), καθώς και του άρθρου 20(4) του περί Δημόσιας Προσφοράς και Ενημερωτικού Δελτίου Νόμου του 2005 (Ν.114(I)/2005).

Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τα ενώπιον μου στοιχεία, οι καθ' αν η αίτηση, με την επίδικη απόφασή τους έκριναν ότι οι αιτητές παραβίασαν (α) το άρθρο 40(1) του Νόμου 190(I)/2007, σε σχέση με δηλώσεις τους στις εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις για την περίοδο από 1.1.2010 μέχρι 30.6.2010 και στην ετήσια οικονομική κατάσταση για το έτος 2010, της εταιρείας “Marfin Popular Bank Co Limited” (στο εξής «η εταιρεία»), λόγω του ότι με τις δηλώσεις τους παρέχονταν

παραπλανητικές πληροφορίες και (β) το άρθρο 20(4) του Νόμου 114(I)/2005, λόγω του ότι οι αιτητές υπέγραψαν τέσσερα Ενημερωτικά Δελτία, ημερομηνίας 28.5.2010, 1.9.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011, χωρίς να έχουν προηγουμένως διασφαλίσει την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του περιεχομένου τους, ως είχαν ευθύνη υπό την ιδιότητά τους ως Διοικητικοί Σύμβουλοι της εταιρείας.

Στο πλαίσιο των παρουσών προσφυγών και μετά την υπό των καθ' ων η αίτηση καταχώρηση της ένστασής τους επί της κυρίως αιτήσεως, καταχωρίστηκαν οι υπό εξέταση αιτήσεις. Πρόκειται για δυο πανομοιότυπες αιτήσεις δια κλήσεως, μια σε κάθε προσφυγή, ημερομηνίας 29.5.2015, οι οποίες καταχωρίστηκαν πριν από τη συνεκδίκαση των δυο προσφυγών και με τις οποίες οι αιτητές αξιώνουν τα ακόλουθα:

«Α. Διάταγμα του Σεβαστού Δικαστηρίου με το οποίο οι καθ' ων η αίτηση να διατάσσονται όπως θέσουν τους διοικητικούς φακέλους που διατηρούν και οι οποίοι αφορούν την έγκριση από αυτούς των Ενημερωτικών Δελτίων ημερομηνίας 28.5.2010, 1.9.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011, σε σχέση με τα οποία επιβλήθηκαν τα επίδικα στη προσφυγή πρόστιμα, διαθέσιμους προς επιθεώρηση από τον Αιτητή και ή τους δικηγόρους του και όπως παρουσιάσουν και καταθέσουν αυτούς

ενώπιον του Σεβαστού Δικαστηρίου στα πλαίσια της προσφυγής με τον πιο πάνω τίτλο και αριθμό.

B. Άδεια και ή Διάταγμα του Σεβαστού Δικαστηρίου με το οποίο να επιτρέπεται στον Αιτητή ή και εξουσιοδοτημένο από αυτό πρόσωπο ή και εκ των δικηγόρων του όπως καταχωρήσει ένορκη δήλωση προς απόδειξη και ή παρουσίαση και ή επεξήγηση της ακόλουθης μαρτυρίας, ως λεπτομερώς περιγράφεται στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση:

(α) Αντίγραφο άρθρου της Εφημερίδας Αλήθεια ημερ. 26.1.2014 με τίτλο «Ξεκίνησαν νέες έρευνες για τη Λαϊκή»,

(β) Εσωτερικό Σημείωμα του κ Σεραφείμ Κωνσταντινίδη προς τον κ Φώτιο Καρατζένη αναφορικά με τη συνομιλία με τον συντάκτη του αναφερόμενου στο (α) πιο πάνω άρθρου.

(γ) Ένορκη δήλωση ημερ. 19.8.2014 του συντάκτη του αναφερόμενου στο (α) πιο πάνω άρθρου.

(δ) Υπεράσπιση των Καθ' ων η αίτηση στο πλαίσιο αστικής αγωγής κατόχου αξιογράφων ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας.

(ε) Ετήσια Έκθεση των Καθ' ων η αίτηση για το 2008.

(στ) Αλληλογραφία της Λαϊκής Τράπεζας ή και της CLR (Financial Services) εκ μέρους της Λαϊκής Τράπεζας με την Καθ' ης η αίτηση αναφορικά με τα σχέδια ενημερωτικού δελτίου του Ταμείου Προνοίας της Τράπεζας που κατέληξε να δημοσιευτεί ως ενημερωτικό δελτίο ημερ. 1.9.2010 και οποιοδήποτε άλλο σχετικό έγγραφο περιλαμβανομένης και της αντίστοιχης ως άνω αλληλογραφίας αναφορικά με τα σχέδια ενημερωτικών της Τράπεζας που κατέληξαν να δημοσιευθούν ως ενημερωτικά δελτία την 28.5.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011 που θα προκύψουν από την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου σύμφωνα με το Αιτητικό Α.».

Η αίτηση στην προσφυγή αρ. 1131/2014 συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του κ. Μάριου Σοφρωνίου, δικηγόρου στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί τους αιτητές στην παρούσα διαδικασία, ενώ η αίτηση στην προσφυγή αρ. 1134/2014 συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του ίδιου του αιτητή. Πέραν αυτής της διαφοροποίησης, το περιεχόμενο των δυο ενόρκων δηλώσεων είναι πανομοιότυπο. Ως εκ τούτου, η ανάλυση που ακολουθεί αφορά στο περιεχόμενο και των δυο αιτήσεων, καθώς και των ενόρκων δηλώσεων που συνοδεύουν αυτές.

Η πλευρά των αιτητών εγείρει με την αίτηση ακυρώσεως ζήτημα προκατάληψης, αλλά και παράβασης της αρχής της νομιμότητας και της καλής πίστης εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, οι οποίοι «είχαν εγκρίνει τα ενημερωτικά δελτία ημερομηνίας 28.5.2010, 1.9.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011, έχοντας προηγουμένως ελέγξει ότι το περιεχόμενό τους ήταν σύμφωνο με τις διατάξεις του Νόμου 114(I)/2005 ως προς την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα των πληροφοριών και όσον αφορά τις πληροφορίες που απαιτεί ο Νόμος 114(I)/2005».

Ειδικότερα, στις ένορκες δηλώσεις των υπό εξέταση αιτήσεων προβάλλεται η θέση ότι η εξέταση των Ενημερωτικών Δελτίων από τους καθ' ων η αίτηση έπρεπε, δυνάμει του νόμου, να ήταν, και ήταν, ουσιαστική και όχι τυπική και ότι η έγκριση καθενός από τα εν λόγω Δελτία από τους καθ' ων η αίτηση συνιστούσε εύρημα ότι αυτά ήταν σύμφωνα με το νόμο. Συνεπώς, καταλήγουν οι αιτητές, κωλύονται οι καθ' ων η αίτηση να προβούν στην επίδικη απόφαση, αφού αυτή είναι «*απόλυτα αντίθετη με τέτοιο προηγούμενο εύρημά τους*», κατά παράβαση της αρχής της καλής πίστης. Όπως περαιτέρω αναφέρεται στις σχετικές ένορκες δηλώσεις, οι αιτητές είχαν αναπτύξει τον πιο πάνω ισχυρισμό τους στις παραστάσεις που υπέβαλαν προς τους καθ' ων η αίτηση και είχαν επανειλημμένα ζητήσει να επιθεωρήσουν τους διοικητικούς φακέλους που αφορούσαν την έγκριση των πιο πάνω

Ενημερωτικών Δελτίων, ωστόσο οι καθ' αν, ισχυριζόμενοι ότι αυτά είναι άσχετα με την παρούσα υπόθεση και ότι δεν αποτελούν μέρος του οικείου διοικητικού φακέλου, δεν επέτρεψαν την επιθεώρηση των εν λόγω φακέλων. Μάλιστα, όπως προκύπτει από σχετική αλληλογραφία μεταξύ των δικηγόρων των αιτητών και των καθ' αν η αίτηση, οι τελευταίοι, κατ' επίκληση του άρθρου 30 του περί Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμου (Ν. 73(I)/2009), ανέφεραν ότι τα έγγραφα που επιθυμούν να επιθεωρήσουν οι αιτητές δεν μπορούν να προσκομισθούν και/ή διοθούν προς επιθεώρηση καθότι συνιστούν εμπιστευτικές πληροφορίες. Περαιτέρω, οι αιτητές αναφέρουν ότι έχουν εξασφαλίσει αλληλογραφία μεταξύ των καθ' αν η αίτηση και της Λαϊκής Τράπεζας και/ή της Marfin CLR (Financial Services) Ltd, την οποία επιθυμούν να προσαγάγουν ως μαρτυρία, σύμφωνα με το αιτητικό Β(στ) πιο πάνω, από την οποία, ως ισχυρίζονται, προκύπτει ότι οι καθ' αν η αίτηση εξέτασαν τα Ενημερωτικά Δελτία ουσιαστικά και όχι απλώς τυπικά.

Επιπρόσθετα, προς απόδειξη και/ή ενίσχυση αυτού του ισχυρισμού και του ευρύτερου ισχυρισμού περί κακόπιστης, αντιφατικής και ασυνεπούς συμπεριφοράς των καθ' αν η αίτηση, οι αιτητές υποβάλλουν το αιτητικό που περιέχεται στο Α της αίτησής τους, πιο πάνω. Προς υποστήριξη της σχετικής επιχειρηματολογίας τους, οι αιτητές προβάλλουν ότι η υπό των καθ' αν η αίτηση έγκριση των προαναφερθέντων Ενημερωτικών

Δελτίων ήταν ουσιαστική και συνιστούσε πιστοποίηση ότι τα εν λόγω Δελτία ήταν σύμφωνα με το νόμο και ότι η πληροφόρηση που παρεχόταν από αυτά ήταν πλήρης, ακριβής, σαφής και επίκαιρη. Οι δε καθ' ων η αίτηση δεσμεύονται από την απόφασή τους να εγκρίνουν τα υπό αναφορά Δελτία και δεν μπορούσαν, βασιζόμενοι στις ίδιες τις παραλείψεις τους να ζητούν από τους αιτητές συμπληρώσεις και/ή διορθώσεις σχετικά με την έγκριση των Δελτίων αυτών, με αποτέλεσμα η προσβαλλόμενη απόφασή τους, ως κακόπιστη και αντιφατική, να παραβιάζει τις αρχές της καλής πίστης και χρηστής διοίκησης που κωδικοποιούνται στον περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμο (Ν. 158(Ι)/1999).

Περαιτέρω, οι αιτητές εγείρουν ζήτημα προκατάληψης εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση. Όπως προκύπτει από το δικόγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως που έχουν καταχωρήσει, οι αιτητές ισχυρίζονται ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν ήταν αμερόληπτοι, αλλά προκατειλημμένοι εναντίον τους και ενήργησαν με αλλότρια κίνητρα, κατά παράβαση της αρχής της αμεροληψίας. Προς υποστήριξη του συγκεκριμένου ισχυρισμού, οι αιτητές προβάλλουν, μεταξύ άλλων, ότι η Πρόεδρος των καθ' ων η αίτηση, κα Δήμητρα Καλογήρου, η οποία συμμετείχε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, ήταν προκατειλημμένη εναντίον τους, αφού «*προέβη σε δηλώσεις που προδίκαζαν τη στοιχειοθέτηση ευθυνών μεταξύ άλλων και του Αιτητή και προανήγγειλε ακόμη και την*

ποινική ευθύνη τους». Ο εν λόγω ισχυρισμός στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στο ότι στις 26.1.2014, η Πρόεδρος των καθ' αν η αίτηση προέβη σε δηλώσεις στην εφημερίδα «Αλήθεια» και ειδικότερα στον δημοσιογράφο κ. Τάκη Αγαθοκλέους, στο δημοσίευμα του οποίου αναφέρεται ότι η κα Καλογήρου ήταν αισιόδοξη πως θα στοιχειοθετηθούν εναντίον των Διοικητικών Συμβούλων της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd όχι μόνο αστικές αλλά και ποινικές ευθύνες και ότι όταν τελειώσει η έρευνα και αποδειχθεί θέμα παραπλάνησης, όλα τα στοιχεία θα σταλούν στον Γενικό Εισαγγελέα για να αποφασίσει για το θέμα των ποινικών ευθυνών. Η προσκόμιση του πιο πάνω δημοσιεύματος ως μαρτυρίας ενώπιον του Δικαστηρίου αποτελεί το περιεχόμενο του αιτητικού Β(α) των υπό εξέταση αιτήσεων.

Επί του πιο πάνω, η δικηγόρος των καθ' αν η αίτηση απαντά ότι οι δηλώσεις της Προέδρου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς δεν αποδόθηκαν ορθά από την εφημερίδα «Αλήθεια». Είναι δε ακριβώς γι' αυτό το λόγο, συνεχίζει η κα Πασιουρτίδου, που η εφημερίδα «Αλήθεια» αποδέχτηκε να δημοσιεύσει τη διευκρίνιση της Προέδρου της Επιτροπής στις 31.1.2014.

Στην ένορκη δήλωση προς υποστήριξη της αίτησής τους, οι ενόρκως δηλούντες αναφέρουν ότι, προς επιβεβαίωση του αν τα όσα αναφέρονταν στο αναφερόμενο άρθρο της «Αλήθειας» ήταν ορθά, ο κ.

Σεραφείμ Κωνσταντινίδης, Διευθυντής Γραφείου Τύπου και Επικοινωνίας της MARFIN INVESTMENT GROUP ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ, επικοινώνησε με τον κ. Τάκη Αγαθοκλέους και του ζήτησε όπως συζητήσει μαζί του και με τον κύριο Ανδρέα Βγενόπουλο για το δημοσίευμα της προηγούμενης ημέρας, Κυριακής 26 Ιανουαρίου 2014, αναφορικά με τις δηλώσεις της κας Καλογήρου. Στη συνομιλία αυτή, ο κ. Αγαθοκλέους ανέφερε ότι οι δηλώσεις της κας Καλογήρου έγιναν προς τον ίδιο και τις απέδωσε στο κείμενό του, όπως ακριβώς ειπώθηκαν. Περαιτέρω, ο κ. Αγαθοκλέους επιβεβαίωσε τη δήλωση της Προέδρου των καθ' ων προς αυτόν, με ένορκη δήλωσή του, ημερομηνίας 18.9.2014, η οποία επιδιώκεται επίσης να προσκομιστεί δια του αιτητικού Β(γ) των δυο αιτήσεων.

Επιπρόσθετα, δια του αιτητικού Β(β) επιδιώκεται να κατατεθεί ως μαρτυρία εσωτερικό σημείωμα του κ. Σεραφείμ Κωνσταντινίδη, Διευθυντή Γραφείου Τύπου και Επικοινωνίας της MARFIN INVESTMENT GROUP, προς τον κ. Φώτιο Καρατζένη, Διευθυντή Νομικής Υπηρεσίας της MARFIN, ημερομηνίας 11.3.2014, στο οποίο ο κ. Κωνσταντινίδης ενημερώνει ουσιαστικά τον κ. Καρατζένη για τα όσα λέχθηκαν, παρουσία του ίδιου, στη συνομιλία του κ. Βγενόπουλου με τον κ. Αγαθοκλέους, όπου ο τελευταίος «επανέλαβε ότι έγιναν στον ίδιο οι δηλώσεις αυτές από την κ. Καλογήρου και ότι τις απέδωσε στο κείμενό του όπως ακριβώς ειπώθηκαν».

Αποτελεί θέση των αιτητών, την οποία ανέπτυξαν στις γραπτές τους αγορεύσεις, ότι η έκφραση από την Πρόεδρο των καθ' αν η αίτηση αισιοδοξίας για στοιχειοθέτηση αστικών και ποινικών ευθυνών εναντίον των διευθυντικών στελεχών της εταιρείας συνιστά σαφή απόδειξη μεροληψίας και προκατάληψης εναντίον των αιτητών. Προβάλλουν δε ότι είναι ορθό και δίκαιο και προς το συμφέρον της δικαιοσύνης να τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τόσο το σχετικό άρθρο της εφημερίδας «Αλήθεια» ημερομηνίας 26.1.2014, όσο και η αναφερόμενη ένορκη δήλωση του κύριου Αγαθοκλέους ημερομηνίας 18.9.2014, αλλά και το προαναφερθέν σημείωμα ημερομηνίας 11.3.2014, ούτως ώστε το Δικαστήριο να μπορεί να αξιολογήσει τους σχετικούς ισχυρισμούς περί μεροληψίας και προκατάληψης.

Οι πιο πάνω αιτήσεις συνάντησαν την ένσταση των καθ' αν η αίτηση, οι οποίοι και εισηγούνται την απόρριψή τους, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1. Οι διοικητικοί φάκελοι των καθ' αν η αίτηση που αφορούν την έγκριση των Ενημερωτικών Δελτίων ημερομηνίας 28.5.2010, 1.9.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011 είναι άσχετοι με το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής και δεν αποτελούν μέρος του διοικητικού φακέλου της παρούσας υπόθεσης.

2. Δεν πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις που θα δικαιολογούσαν την έκδοση διατάγματος επιθεώρησης φακέλων και προσαγωγής μαρτυρίας στο Δικαστήριο, αφού η αιτούμενη να προσκομιστεί μαρτυρία δεν είναι σχετική με τα επίδικα θέματα, δεν δύναται να τεκμηριώσει οποιοδήποτε λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, είναι δε μεταγενέστερη του ουσιώδους χρόνου και το Δικαστήριο δεν μπορεί να εξετάσει αυτήν πρωτογενώς.
3. Τα γεγονότα που επιδιώκεται να αποδειχθούν δεν προσδιορίζονται με εύλογη λεπτομέρεια και η αιτούμενη να προσαχθεί μαρτυρία τείνει να διαφοροποιήσει, αλλοιώσει και μεταβάλει το περιεχόμενο των δεδομένων και στοιχείων του οικείου διοικητικού φακέλου.

Την ένσταση των καθ' ων η αίτηση συνοδεύει ένορκη δήλωση της κας Εύας Ιωάννου, Ανώτερης Λειτουργού και Προϊσταμένης του Νομικού Τμήματος των καθ' ων η αίτηση, η οποία και υποστηρίζει τους πιο πάνω ισχυρισμούς.

Ως προς το αίτημα επιθεώρησης των διοικητικών φακέλων που αφορούν στη διαδικασία έγκρισης των προαναφερθέντων Ενημερωτικών Δελτίων, οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν ότι αυτό θα

πρέπει να απορριφθεί, εφόσον η εν λόγω διαδικασία δεν αποτελεί αντικείμενο των παρουσών προσφυγών και τα στοιχεία που περιέχονται στους υπό αναφορά φακέλους δεν αποτελούν μέρος του διοικητικού φακέλου των υπό εξέταση υποθέσεων. Ούτε και εξειδικεύεται από τους αιτητές, συνεχίζει η πλευρά των καθ' ων η αίτηση, για ποιο λόγο το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων που αφορούν την έγκριση των Ενημερωτικών Δελτίων είναι σχετικό με την προσβαλλόμενη απόφαση. Το δε αίτημα των αιτητών «παρέμεινε γενικό, αόριστο και ατεκμηρίωτο». Εν πάσῃ περιπτώσει, σύμφωνα με τους καθ' ων η αίτηση, ο ισχυρισμός που οι αιτητές επιθυμούν να προβάλουν αφορά καθαρά νομικό ζήτημα και επιλύεται με την υπό του Δικαστηρίου ερμηνεία και εφαρμογή των σχετικών νομοθετικών διατάξεων, καθιστώντας ανεπίτρεπτη την προσκόμιση μαρτυρίας με σκοπό τη διαφοροποίηση του περιεχομένου των εν λόγω διατάξεων. Εν προκειμένω, υποστηρίζουν, η υπό των καθ' ων η αίτηση έγκριση δημοσίευσης των Ενημερωτικών Δελτίων, δυνάμει του άρθρου 26 του Νόμου 114(I)/2005 αποτελεί «αυτοτελή ευθύνη» και δεν απαλλάσσει τα υπεύθυνα πρόσωπα, και δη τους αιτητές, από τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει ρητά ο εν λόγω Νόμος και συγκεκριμένα το άρθρο 20(4) αυτού, σύμφωνα με το οποίο τα πρόσωπα που υπογράφουν το ενημερωτικό δελτίο «ευθύνονται για την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητά του».

Παρομοίως, και το αίτημα να προσαχθεί ως μαρτυρία η αλληλογραφία μεταξύ των καθ' ων η αίτηση και της Λαϊκής Τράπεζας και/ή της Marfin CLR (Financial Services) Ltd, σύμφωνα με το αιτητικό Β(στ) πιο πάνω, υπόκειται σε απόρριψη εφόσον η αιτούμενη μαρτυρία είναι άσχετη με τα επίδικα θέματα και δεν μπορεί εν πάσῃ περιπτώσει να απαλλάξει τους αιτητές από τις ευθύνες που οι ίδιοι αποδέχθηκαν και ανέλαβαν με την υπογραφή τους.

Ως προς τα περιεχόμενα στις παραγράφους Β(α), Β(β) και Β(γ) αιτητικά, οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν τα εξής:

Εν πρώτοις, αναφορικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Αλήθεια», ημερομηνίας 26.1.2014 (βλ. αιτητικό Β(α) στις υπό εξέταση αιτήσεις), η συνήγορος των καθ' ων η αίτηση εισηγείται ότι αυτό ουδεμία σχέση έχει με το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης και δεν αντανακλά το πραγματικό περιεχόμενο των δηλώσεων της κας Καλογήρου, αλλ' ούτε και αποδίδει αυτολεξί οποιαδήποτε δήλωση της Προέδρου. Συναφώς, συνεχίζει η κα Πασιουρτίδου, το γεγονός ότι μετά το εν λόγω δημοσίευμα ακολούθησε στην ίδια εφημερίδα δημοσίευση διευκρίνισης της κας Καλογήρου επί του εν λόγω δημοσιεύματος, στην οποία η Πρόεδρος διευκρίνιζε ότι «*η αισιοδοξία που εξέφρασε αφορούσε την ολοκλήρωση των ερευνών που διεξάγει το συντομότερο δυνατό και όχι το όποιο πιθανό αποτέλεσμά τους*», καθιστά την ένορκη δήλωση του

συντάκτη του δημοσιεύματος (βλ. τεκμήριο Ε στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση των αιτητών), καθώς και το εσωτερικό σημείωμα του κ. Σεραφείμ Κωνσταντινίδη (βλ. τεκμήριο Δ στην ίδια ένορκη δήλωση) άνευ ιδιαίτερης σημασίας, εφόσον αυτά παρουσιάζουν «*απλώς την προσωπική αντίληψη του συντάκτη του εν λόγω δημοσιεύματος του εν λόγω άρθρου ως προς το τι ο ίδιος ο συντάκτης αντιλήφθηκε ότι του δηλώθηκε*».

Ενόψει των πιο πάνω, οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι η αιτούμενη να προσκομιστεί μαρτυρία δεν επιτρέπει στο Δικαστήριο να καταλήξει σε ασφαλή συμπεράσματα και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να τεκμηριώσει λόγο ακύρωσης περί ύπαρξης προκατάληψης, ως ισχυρίζονται οι αιτητές, αλλ' ούτε και οποιοδήποτε άλλο λόγο ακύρωσης. Το δε Δικαστήριο ουδέποτε υπεισέρχεται σε διαπιστώσεις πρωτογενών γεγονότων ή στην αξιολόγηση πραγματικών στοιχείων. Ειδικότερα δε όσον αφορά τον ισχυρισμό περί έλλειψης αμεροληψίας, οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν, με αναφορά σε σχετική νομολογία επί του θέματος, ότι ένας τέτοιος ισχυρισμός θα πρέπει να αποδεικνύεται με ικανοποιητική βεβαιότητα, κάτι που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

Αναφορικά με το περιεχόμενο των δηλώσεων της κας Καλογήρου, ως αυτές εκτίθενται στο υπό αναφορά δημοσίευμα, οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν ότι αυτές ουδόλως σχετίζονται με τα επίδικα θέματα των

παρουσών προσφυγών, εφόσον οι εν λόγω δηλώσεις αφορούσαν τον διορισμό ερευνώντων λειτουργών για διερεύνηση ενδεχόμενης παράβασης της οικείας νομοθεσίας από την εταιρεία για ενδεχόμενη μη επάρκεια των προβλέψεων για τα δάνεια στις οικονομικές καταστάσεις της για τα έτη 2010 και 2011. Επιπρόσθετα, το περιεχόμενο του υπό αναφορά δημοσιεύματος αναφέρεται σε διεξαγωγή ερευνών μεταγενέστερων του αντικειμένου των υπό εξέταση προσφυγών, ως αυτό έχει ήδη εκτεθεί ανωτέρω.

Για τους ίδιους δε λόγους, σύμφωνα με τους καθ' ων η αίτηση, θα πρέπει να απορριφθούν από το Δικαστήριο και τα περιεχόμενα στα Β(β) και Β(γ) αιτήματα περί προσαγωγής μαρτυρίας, αφού αναφέρονται σε δημοσίευμα άσχετο με την προσβαλλόμενη απόφαση. Επιπρόσθετα, οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν ότι η ένορκη ενόρκου δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, συντάκτη του πιο πάνω αναφερόμενου δημοσιεύματος, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή και για το λόγο ότι αυτή είναι μεταγενέστερη της προσβαλλόμενης απόφασης και δεν σχετίζεται με το περιεχόμενο της εν λόγω απόφασης, παρουσιάζει δε απλά την προσωπική αντίληψη του συντάκτη του άρθρου ως προς το τι είχε δηλωθεί. Συνεπώς δεν οδηγεί σε ασφαλή συμπεράσματα, ως η νομολογία διαχρονικά απαιτεί.

Τέλος, η πλευρά των καθ' ων εγείρει και τον ισχυρισμό ότι το αιτούμενο (δια του αιτητικό Β(β)) να προσαχθεί ως μαρτυρία εσωτερικό σημείωμα του κ. Κωνσταντινίδη προς τον κ. Καρατζένη, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι η συγκεκριμένη μαρτυρία αποσκοπεί απλώς στο να ενισχύσει την άποψη που παρουσιάζεται στην ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, συντάκτη του προαναφερθέντος δημοσιεύματος, και, ως τέτοια, συνιστά απαράδεκτη μαρτυρία αφού προσκρούει στον κανόνα της μη αποδοχής της αυτοενισχυτικής μαρτυρίας.

Προτού προχωρήσω να εξετάσω τους εκατέρωθεν προβαλλόμενους ισχυρισμούς, θα πρέπει να σημειώσω ότι, όπως δήλωσαν και δια της ευπαιδεύτου συνηγόρου τους, τόσο στην γραπτή τους αγόρευση, όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά το στάδιο της ακρόασης των υπό εξέταση αιτήσεων, οι καθ' ων η αίτηση δεν φέρουν ένσταση ως προς τα αιτητικά Β(δ) και Β(ε) των εν λόγω αιτήσεων, ήτοι να προσκομισθεί ως μαρτυρία η Υπεράσπιση των καθ' ων η αίτηση στο πλαίσιο αστικής αγωγής κατόχου αξιογράφων ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, καθώς και η ετήσια έκθεση των καθ' ων η αίτηση για το έτος 2008, δηλώνοντας ωστόσο ταυτόχρονα ότι δεν αποδέχονται τη σχετικότητα της εν λόγω μαρτυρίας.

Έχω εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή τις θέσεις και ισχυρισμούς που προβάλλονται, τόσο εκ μέρους των αιτητών, όσο και εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, υπό το φως βέβαια των πάγιων και διαχρονικών νομολογιακών αρχών αναφορικά με την εξέταση αίτησης για προσαγωγή μαρτυρίας και για επιθεώρηση εγγράφων.

Ως προς το ζήτημα της επιθεώρησης φακέλων και αποκάλυψης εγγράφων, αποτελεί βασική αρχή της ημεδαπής νομολογίας ότι αυτή επιτρέπεται όταν τα έγγραφα είναι σχετικά (βλ. *The National Bank of Greece, S.A v. Paraskevas Mitsides, Deptor and Another (1962) C.L.R. 40* και *KEAN SOFT DRINKS κ.ά v. Κυπριακής Δημοκρατίας, Συνεκδ. Υποθ. Αρ. 1247/05 κ.α, ημερ. 25.9.2007*). Έγγραφα δυνατόν να είναι αμέσως ή εμμέσως σχετικά όταν βοηθούν το διάδικτο που ζητά την αποκάλυψη, στην προώθηση της υπόθεσής του ή δημιουργούν ζημιά στην υπόθεση του αντιδίκου του, ή ακόμα, δυνατόν να οδηγήσουν σε μία διαδικασία η οποία μπορεί να έχει μια από τις πιο πάνω συνέπειες. Περαιτέρω, έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί ότι απαιτείται η πλήρης αποκάλυψη όλων των δεδομένων που περιβάλλουν και οδηγούν στη λήψη της διοικητικής πράξης, για να μπορεί το Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του ως προς τη νομιμότητα της πράξης (βλ. *C.D. Hay Properties Ltd v. Δημοκρατίας (1992) 3 ΑΔΔ 238* και *FBME BANK LTD v. Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου κ.α., Υποθ. Αρ. 1024/2014, ημερ. 18.12.2015*). Όπως δε έχει τονιστεί στην απόφαση

στην *Κυριακή Γεωργίου v. Κυπριακής Δημοκρατίας, υπόθεση αρ.*

629/2009, ημερ. 28.9.2010, ως και στην *FBME BANK LTD*, ανωτέρω, δεν εναπόκειται στη Διοίκηση να αποφασίζει τι είναι αναγκαίο να παρουσιαστεί στο Δικαστήριο, αλλά η τελευταία οφείλει να προβαίνει σε πλήρη αποκάλυψη όλων των δεδομένων που οδήγησαν στη λήψη της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης και να αφήνεται στο Δικαστήριο η αξιολόγηση της σημασίας του κάθε εγγράφου.

Ως προς το έτερο ζήτημα που τίθεται στις παρούσες, ήτοι αυτό της προσαγωγής μαρτυρίας, η νομολογία είναι εξίσου πλούσια και διαφωτιστική. Πρωταρχικός παράγοντας που λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση αίτησης για προσαγωγή μαρτυρίας, δεδομένου του εξεταστικού χαρακτήρα της ακυρωτικής διαδικασίας, είναι η σχετικότητα της μαρτυρίας, δηλαδή κατά πόσο η μαρτυρία είναι εύλογα σχετική και αποδεικτική οποιουδήποτε επίδικου θέματος (βλ. *Petrolina Ltd κ.α. v. Αρχής Λιμένων Κύπρου, Υποθ. Αριθ. 223/2000, ημερ. 4.4.2002, Ζαρβός v. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 106, Kyriakides v. Republic, 1 RSCC 66*). Προσαγωγή μαρτυρίας επιτρέπεται μόνον όταν η απόδειξη των συγκεκριμένων γεγονότων μπορεί να τεκμηριώσει οποιονδήποτε από τους λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. *Κωνσταντίνου v. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού, Υποθ. Αρ. 999/91, ημερ. 24.9.1992* και *Lordos Hotels Holdings Ltd v. Συμβουλίου Αποχετεύσεων Παραλιμνίου, Υποθ.*

Αρ. 71/97, ημερ. 18.11.1999). Επιπρόσθετα, η έγκριση του αιτήματος για προσαγωγή μαρτυρίας θα πρέπει να είναι προς το συμφέρον της δικαιοσύνης (βλ. *Tasni Enviro Ltd και Telmen Ltd v. Δημοκρατίας*, *Υποθ. Αρ. 862/2005, ημερ. 26.6.2008*).

Ταυτόχρονα, έχει κατ' επανάληψη τονιστεί το ανεπιθύμητο της διαφοροποίησης, αλλοίωσης ή μεταβολής των στοιχείων που είχαν τεθεί ενώπιον της Διοίκησης, και το οποίο πηγάζει από τη φύση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου και από τις αρχές που διέπουν τον δικαστικό έλεγχο διοικητικών πράξεων. Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η προσαγωγή μαρτυρίας που διαφοροποιεί, αλλοιώνει ή μεταβάλλει το περιεχόμενο των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη προς ενίσχυση του κύρους της απόφασης, το οποίο συναρτάται με το καθεστώς των πραγμάτων που είχε ενώπιον του το διοικητικό όργανο κατά τη λήψη της απόφασης και, ως εκ τούτου, πηγή πληροφόρησης και υλικό για την οποιαδήποτε επιχειρηματολογία αποτελεί ο φάκελος και το υλικό που είχε ενώπιον του το διοικητικό όργανο (βλ. *Ρούσος v. Ιωαννίδη κ.α. (1999) 3 Α.Α.Δ. 549* και *Ράφτη κ.ά. v. Δημοκρατίας (2003) 3 Α.Α.Δ. 335*). Αν δε τα στοιχεία ενώπιον του διοικητικού οργάνου είναι ασαφή, η αποσαφήνισή τους δεν εναπόκειται στο δικαστήριο, αλλά στο ίδιο το διοικητικό όργανο, που έχει και την ευθύνη για την αξιολόγησή τους (βλ. *Κωνσταντίνου v. Συμβουλίου*

Υδατοπρομήθειας Λεμεσού, Υποθ. Αρ. 999/91 ημερ. 24.9.92 και

Σταύρου κ.α. ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 317, 325).

Έχει επίσης κατ' επανάληψη νομολογηθεί ότι ο διάδικος που ζητά την έκδοση οδηγιών για προσαγωγή μαρτυρίας, είτε προφορικής είτε υπό τη μορφή ενόρκου δηλώσεως, θα πρέπει να προσδιορίζει με ανάλογη λεπτομέρεια τα γεγονότα που επιδιώκεται να προσκομιστούν με την εν λόγω μαρτυρία (βλ. *Sportsman Betting Co. Ltd. v. Δημοκρατίας (2000) 3 Α.Α.Δ.591* και *Iωσηφίδης v. P.I.K. (2006) 3 Α.Α.Δ. 677*). Η απουσία συγκεκριμένοποίησης των εγγράφων και στοιχείων, για τα οποία ζητείται η αποκάλυψη και προσκόμιση, δεν προσφέρει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να κρίνει τη σχετικότητά τους με τα επίδικα θέματα της προσφυγής (βλ. *FBME BANK LTD*, ανωτέρω).

Τέλος, εξίσου σημαντική είναι και η πάγια και διαχρονική θέση της νομολογίας, σύμφωνα με την οποία δεν είναι επιτρεπτή η αποδοχή προτεινόμενης μαρτυρίας που θα ισοδυναμούσε με ανάληψη δικαιοδοσίας ελέγχου της ουσιαστικής κρίσης της Διοίκησης επί ζητημάτων τεχνικής φύσης ή ειδικών γνώσεων (βλ. *C.M.P. Αρχιτέκτονες και Συμβούλοι Μηχανικοί Λτδ κ.α. ν. Α.Η.Κ., Υποθ. Αρ. 623/96, ημερ. 16.12.1998*).

Υπό το φως λοιπόν των πιο πάνω κατευθυντήριων νομολογιακών αρχών, προχωρώ να εξετάσω τις παρούσες αιτήσεις, με τις οποίες επιδιώκεται τόσο η επιθεώρηση διοικητικών φακέλων, όσο και η προσαγωγή μαρτυρίας.

Με το αιτητικό Α των αιτήσεων, οι αιτητές ζητούν την έκδοση διατάγματος, με το οποίο οι καθ' ων η αίτηση να διατάσσονται όπως θέσουν προς επιθεώρηση τους διοικητικούς φακέλους που διατηρούν και οι οποίοι αφορούν στην έγκριση από αυτούς των Ενημερωτικών Δελτίων ημερομηνίας 28.5.2010, 1.9.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011, σε σχέση με τα οποία επιβλήθηκαν τα επίδικα στη προσφυγή πρόστιμα, και όπως παρουσιάσουν και καταθέσουν αυτούς ενώπιον του Δικαστηρίου στα πλαίσια των παρουσών προσφυγών. Αυτό, σύμφωνα με τον ευπαίδευτο συνήγορο των αιτητών, είναι απαραίτητο για την υποστήριξη του ισχυρισμού τους και/ή για να καταδειχθεί ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κατά παράβαση των αρχών της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης και, κατ' επέκταση, των προνοιών του Νόμου 158(I)/1999.

Συναφώς, όπως έχει λεχθεί και πιο πάνω, οι αιτητές έχουν ήδη εγείρει με το δικόγραφο της προσφυγής τους, τον ισχυρισμό ότι οι αιτητές ενήργησαν αντιφατικά και κακόπιστα, κατά παράβαση των αρχών της καλής πίστης και των διατάξεων των άρθρων 50-57 του Νόμου

158(I)/1999. Στο πλαίσιο των παρουσών αιτήσεων, αποτελεί βασικό άξονα της επιχειρηματολογίας των αιτητών ότι οι καθ' ων η αίτηση προχώρησαν στην κατ' ουσία εξέταση των υπό αναφορά Ενημερωτικών Δελτίων και, κατά συνέπεια, η έγκριση καθενός από τα εν λόγω Δελτία από τους καθ' ων η αίτηση συνιστούσε εύρημα ότι αυτά ήταν σύμφωνα με το νόμο. Συνεπώς, καταλήγουν οι αιτητές, κωλύονται οι καθ' ων η αίτηση να προβούν στην επίδικη απόφαση αφού αυτή είναι κάθετα αντίθετη με την προηγούμενη απόφασή τους για την έγκριση των Ενημερωτικών Δελτίων.

Υπενθυμίζεται, στο σημείο αυτό, ότι στους αιτητές είχε επιβληθεί διοικητικό πρόστιμο, που αποτελεί την επίδικη απόφαση, επειδή, μεταξύ άλλων, κρίθηκε ότι ενήργησαν κατά παράβαση του άρθρου 20(4) του Νόμου 114(I)/2005, καθότι, ως Διευθύνοντες Σύμβουλοι της εταιρείας, υπέγραψαν τα σχετικά Ενημερωτικά Δελτία, χωρίς να έχουν διασφαλίσει την ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα του περιεχομένου τους. Ειδικότερα, ο κ. Βάκης προβάλλει ότι κωλύονται οι καθ' ων η αίτηση από του να ισχυρίζονται ότι τα εν λόγω Δελτία δεν ήταν ακριβή, πλήρη, σαφή και επίκαιρα και ότι οι αιτητές δεν διασφάλισαν τέτοια ακρίβεια, πληρότητα, σαφήνεια και επικαιρότητα, αφού οι ίδιοι οι καθ' ων η αίτηση είχαν προηγουμένως ελέγχει κατ' ουσία τα Δελτία αυτά και τα ενέκριναν, σύμφωνα με το άρθρο 26 του Νόμου 114(I)/2005. Συνεπώς, υποστηρίζει ο συνήγορος των αιτητών,

είναι αναγκαία η επιθεώρηση των διοικητικών φακέλων που αφορούν στη διαδικασία έγκρισης των συγκεκριμένων Ενημερωτικών Δελτίων, προκειμένου να καταδειχθεί η βασιμότητα των πιο πάνω ισχυρισμών των αιτητών. Επ' αυτού, εκ διαμέτρου αντίθετη είναι η θέση της συνηγόρου των καθ' ων η αίτηση, η οποία, όπως έχω προαναφέρει, εισηγείται ότι η διαδικασία έγκρισης που προβλέπεται στο άρθρο 26 είναι ανεξάρτητη και/ή αυτοτελής και σε καμία περίπτωση δεν αναιρεί τις υπό του άρθρου 20(4) προβλεπόμενες ευθύνες των αιτητών, οι οποίοι και υπέγραψαν τα Ενημερωτικά Δελτία, ως Διοικητικοί Σύμβουλοι της εταιρείας. Η πλευρά των καθ' ων η αίτηση προβάλλει επίσης ότι όλα τα σχετικά με το αντικείμενο των παρουσών προσφυγών στοιχεία περιλαμβάνονται στον διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, τον οποίον οι συνήγοροι των αιτητών έχουν ήδη επιθεωρήσει.

Στο σημείο αυτό, και προτού προχωρήσω, τονίζω ότι, σε αυτό το στάδιο, δεν εξετάζεται ούτε η ουσία, ούτε και η βασιμότητα των ισχυρισμών και λόγω ακύρωσης που προβάλλουν οι αιτητές με τις προσφυγές τους, αλλ' ούτε και αξιολογείται περαιτέρω η μαρτυρία. Αυτό είναι κάτι που θα γίνει κατά το στάδιο έκδοσης απόφασης επί των προσφυγών. Στο παρόν στάδιο εξετάζεται η βασιμότητα των αιτημάτων που βρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου για επιθεώρηση φακέλων και προσαγωγή μαρτυρίας, με γνώμονα πάντοτε τη

σχετικότητα της μαρτυρίας με τα επίδικα θέματα αλλά και την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

Στο παρόν λοιπόν στάδιο, έχοντας μελετήσει με ιδιαίτερη προσοχή την εκατέρωθεν επιχειρηματολογία, υπό το φως και της σχετικής νομολογίας επί του θέματος, κρίνω ότι η επιθεώρηση των διοικητικών φακέλων, οι οποίοι αφορούν στην υπό των καθ' αν η αίτηση έγκριση των Ενημερωτικών Δελτίων ημερομηνίας 28.5.2010, 1.9.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011, σε σχέση με τα οποία επιβλήθηκαν τα επίδικα στη προσφυγή πρόστιμα, μπορεί να επιτραπεί. Για την κατάληξή μου αυτή, έλαβα υπόψη ότι η διαδικασία έγκρισης των Ενημερωτικών Δελτίων συνδέεται και/ή σχετίζεται με τον υπό των αιτητών προβαλλόμενο ισχυρισμό περί παράβασης των αρχών της καλής πίστης και χρηστής διοίκησης εκ μέρους των καθ' αν η αίτηση, όπως ο ισχυρισμός αυτός έχει εξηγηθεί ανωτέρω. Ειδικότερα, σχετίζεται με τον ισχυρισμό ότι η εν λόγω διαδικασία έγκρισης είναι διαδικασία ουσιαστικού και όχι τυπικού ελέγχου της ακρίβειας, πληρότητας, σαφήνειας και επικαιρότητας των υπό αναφορά Ενημερωτικών Δελτίων, τον οποίο διενήργησαν οι καθ' αν η αίτηση, με αποτέλεσμα οι τελευταίοι να κωλύονται από του να προβούν στην δυνάμει του άρθρου 20(4) του Νόμου 114(I)/2005 επίδικη απόφασή τους, δεδομένου ότι κάτι τέτοιο θα παραβίαζε ευθέως τις αρχές της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης. Ενόψει τούτου, κρίνω ότι είναι ορθό, εύλογο και προς το

συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης να επιτραπεί στους δικηγόρους των αιτητών να προχωρήσουν στην επιθεώρηση των σχετικών διοικητικών φακέλων, όπου περιέχεται η σχετική εγκριτική διαδικασία των συγκεκριμένων Ενημερωτικών Δελτίων, προκειμένου να είναι σε θέση να θέσουν τη σχετική επιχειρηματολογία τους με τις γραπτές τους αγορεύσεις ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, στο πλαίσιο εξέτασης των παρουσών προσφυγών.

Υπενθυμίζω ότι η επιθεώρηση φακέλων και η αποκάλυψη εγγράφων γίνεται όταν αυτά είναι σχετικά (βλ. *KEAN SOFT DRINKS κ.α*, πιο πάνω). Έγγραφα δυνατόν να είναι αμέσως ή εμμέσως σχετικά όταν βιοθεούν το διάδικτο που ζητά την αποκάλυψη, στην προώθηση της υπόθεσής του. Απαιτείται δε η πλήρης αποκάλυψη όλων των δεδομένων που περιβάλλουν και οδηγούν στη λήψη της διοικητικής πράξης, για να μπορεί το Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του ως προς τη νομιμότητα της πράξης (βλ. *C.D. Hay Properties Ltd*, και *FBME BANK LTD*, ανωτέρω) και δεν εναπόκειται στη Διοίκηση να αποφασίζει τι είναι αναγκαίο να παρουσιαστεί στο Δικαστήριο, αλλά η τελευταία οφείλει να προβαίνει σε πλήρη αποκάλυψη όλων των δεδομένων που οδήγησαν στη λήψη της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης και να αφήνεται στο Δικαστήριο η αξιολόγηση της σημασίας του κάθε εγγράφου (βλ. *Κυριακή Γεωργίου*, ανωτέρω).

Επαναλαμβάνω ότι στο παρόν στάδιο δεν κρίνω τη βασιμότητα του ισχυρισμού των αιτητών περί παράβασης των αρχών της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης εκ μέρους των καθ' αν η αίτηση, αλλά τη σχετικότητα των εγγράφων και φακέλων, των οποίων ζητείται η επιθεώρηση, με τους εν λόγω ισχυρισμούς. Η βασιμότητα του συγκεκριμένου λόγου ακύρωσης θα κριθεί σε μεταγενέστερο στάδιο, στο πλαίσιο εξέτασης των προσφυγών. Συναφώς, θα πρέπει να αναφέρω ότι έχω μελετήσει με ιδιαίτερη προσοχή την επιχειρηματολογία της συνηγόρου των καθ' αν η αίτηση επί του συγκεκριμένου ζητήματος (βλ. ιδιαίτερα σελ. 8-14 της γραπτής της αγόρευσης), ωστόσο θεωρώ τα όσα εκεί προβάλλονται αφορούν στην ουσία της υπόθεσης και δεν εμπίπτουν στο πεδίο εξέτασης των παρουσών αιτήσεων.

Θα πρέπει επίσης να τονίσω ότι, κατά την εξέταση του πιο πάνω αιτήματος, έλαβα υπόψη μου και τη σχετική αλληλογραφία μεταξύ του συνηγόρου των αιτητών και της κας Εύας Ιωάννου, Προϊσταμένης του Νομικού Τμήματος των καθ' αν η αίτηση (επισυνάπτεται ως Τεκμήριο Α ένορκη δήλωση που συνοδεύει τις υπό εξέταση αιτήσεις), στην οποία γίνεται αναφορά στο άρθρο 30 του περί Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμου (Ν. 73(I)/2009), ως αυτός ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο, και στο εκεί περιεχόμενο άρθρο 30 αναφορικά με την υποχρέωσης εχεμύθειας και τήρησης επαγγελματικού απορρήτου (βλ.

επιστολή κας Ιωάννου, ημερομηνίας 12.3.2015). Όπως ρητά αναφέρεται στο εδάφιο (1) του εν λόγω άρθρου, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και τα μέλη του Συμβουλίου της Επιτροπής έχουν υποχρέωση προς τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου και οφείλουν να μην κοινοποιούν τις πληροφορίες σχετικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους «*παρά μόνο στην έκταση που η κοινοποίησή τους είναι αναγκαία βάσει νόμου ή στα πλαίσια διοικητικής προσφυγής που αφορά στην άσκηση των καθηκόντων του ή των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής*

Συνεπώς, οι αιτήσεις επιτυγχάνουν ως προς το αιτητικό Α, μόνο ως προς το μέρος που ζητείται η επιθεώρηση των προαναφερθέντων φακέλων, η δε επιθεώρηση είναι επιτρεπτή μόνο στο βαθμό που αφορά στη διαδικασία έγκρισης των συγκεκριμένων Ενημερωτικών Δελτίων,

ήτοι των Δελτίων ημερομηνίας 28.5.2010, 1.9.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011.

Με το ίδιο σκεπτικό και για τους ίδιους λόγους, υπό το φως και της προεκτεθείσας νομολογίας, κρίνω ότι οι αιτήσεις θα πρέπει να επιτύχουν και ως προς το αιτητικό Β(στ) αυτών, στο βαθμό που αφορούν στην προσαγωγή ως μαρτυρίας της αλληλογραφίας της Τράπεζας ή και της Marfin CLR (Financial Services) Ltd με τους καθ' ων η αίτηση, αναφορικά με τα σχέδια ενημερωτικού δελτίου του Ταμείου Προνοίας της Τράπεζας που κατέληξε να δημοσιευτεί ως Ενημερωτικό Δελτίο 1.9.2010 και όπως η εν λόγω αλληλογραφία περιέχεται στο Τεκμήριο Β των ενόρκων δηλώσεων που συνοδεύουν τις αιτήσεις των αιτητών. Πρόκειται για έγγραφα που σχετίζονται με τον ισχυρισμό ότι η διαδικασία έγκρισης των Ενημερωτικών Δελτίων, εν προκειμένω του Ενημερωτικού Δελτίου ημερομηνίας 1.9.2010, είναι διαδικασία ουσιαστικού και όχι τυπικού ελέγχου της ακρίβειας, πληρότητας, σαφήνειας και επικαιρότητας των εν λόγω Δελτίων και ότι, ως εκ τούτου, οι καθ' ων η αίτηση κωλύονται από του να προβούν στην δυνάμει του άρθρου 20(4) του Νόμου 114(I)/2005 επίδικη απόφασή τους, δεδομένου ότι κάτι τέτοιο θα παραβίαζε ευθέως τις αρχές της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης

Ωστόσο, δεν είναι ίδια η κατάληξή μου αναφορικά με το δεύτερο μέρος του αιτητικού Β(στ) των αιτήσεων, δια του οποίου οι αιτητές επιδιώκουν να προσκομίσουν ως μαρτυρία, πέραν της προαναφερθείσας αλληλογραφίας μεταξύ της Τράπεζας και των καθ' ων η αίτηση, «*και οποιοδήποτε άλλο σχετικό έγγραφο περιλαμβανομένης και της αντίστοιχης ως άνω αλληλογραφίας αναφορικά με τα σχέδια ενημερωτικών της Τράπεζας που κατέληξαν να δημοσιευθούν ως ενημερωτικά δελτία την 28.5.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011 που θα προκύψουν από την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου σύμφωνα με το Αιτητικό Α.*».

Κατά πάγια νομολογία, η απουσία συγκεκριμενοποίησης των εγγράφων και στοιχείων που ζητείται όπως αποκαλυφθούν και παρουσιαστούν, δεν προσφέρει τη δυνατότητα στο Δικαστήριο να κρίνει τη σχετικότητά τους με τα επίδικα θέματα της προσφυγής. Απαραίτητη προϋπόθεση για να διαταχθεί η προσκόμιση εγγράφων ως μαρτυρίας ενώπιον του Δικαστηρίου αποτελεί η εκ μέρους των αιτητών συγκεκριμενοποίηση τέτοιων εγγράφων αλλά και η τεκμηρίωση της σχετικότητάς τους με τα επίδικα θέματα της υπόθεσης (βλ. **FBME BANK LTD v. KENTRIKΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΩΣ ΑΡΧΗ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ, κ.α., Υποθ. Αρ. 1024/2014, ημερ. 18.12.2015**). Έχει επίσης κατ' επανάληψη νομολογηθεί ότι, ο διάδικος που ζητά την έκδοση οδηγιών για προσαγωγή μαρτυρίας, είτε προφορικής είτε υπό τη μορφή ενόρκου

δηλώσεως, θα πρέπει να προσδιορίζει με ανάλογη λεπτομέρεια τα γεγονότα και έγγραφα που επιδιώκεται να προσκομιστούν με την εν λόγω μαρτυρία (βλ. *Sportsman Betting Co. Ltd. v. Δημοκρατίας (2000) 3 A.A.Δ.591* και *Iωσηφίδης v. P.I.K. (2006) 3 A.A.Δ. 677*). Εν προκειμένω, και υπό το φως της πιο πάνω νομολογίας, το αίτημα των αιτητών να προσκομίσουν ως μαρτυρία και οποιοδήποτε άλλο σχετικό έγγραφο «αναφορικά με τα σχέδια ενημερωτικών της Τράπεζας που κατέληξαν να δημοσιευθούν ως ενημερωτικά δελτία την 28.5.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011», το οποίο (σχετικό έγγραφο) θα προκύψει από την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου, έτσι όπως είναι διαμορφωμένο, σαφώς και δεν αφήνει άλλο περιθώριο στο Δικαστήριο από την απόρριψή του, αφού δεν συγκεκριμένοποιούνται επαρκώς και/ή με τη δέουσα λεπτομέρεια τα έγγραφα που επιδιώκεται να προσκομιστούν, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο υπό του Δικαστηρίου έλεγχος της σχετικότητας των εν λόγω εγγράφων με τα επίδικα θέματα των προσφυγών. Κατά συνέπεια, το σχετικό αίτημα απορρίπτεται.

Προχωρώ τώρα να εξετάσω τα περιεχόμενα στα αιτητικά (B)(α), B(β) και B(γ) αιτήματα για προσαγωγή μαρτυρίας

Με το αιτητικό (B)(α), επιδιώκεται να προσαχθεί ως μαρτυρία αντίγραφο άρθρου της Εφημερίδας «Αλήθεια», ημερομηνίας 26.1.2014, με τίτλο

«Ξεκίνησαν νέες έρευνες για τη Λαική». Με το δε αιτητικό Β(γ), επιδιώκεται η προσαγωγή ως μαρτυρίας ένορκης δήλωσης του συντάκτη του πιο πάνω άρθρου, κ. Τάκη Αγαθοκλέους, περί της ακρίβειας της αναφοράς του συγκεκριμένου δημοσιεύματος στις δηλώσεις της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση, ως αυτές περιέχονται στο εν λόγω δημοσίευμα. Λόγω της συνάφειας των δυο αιτητικών, αυτά εξετάζονται μαζί, αμέσως κατωτέρω.

Όπως προκύπτει από τις προσφυγές τους, οι αιτητές εγείρουν ως λόγο ακύρωσης και τον ισχυρισμό περί προκατάληψης των καθ' ων η αίτηση εναντίον τους. Όπως χαρακτηριστικά αναγράφεται στην παράγραφο 20 των υπό εξέταση αιτήσεων ακυρώσεως, «*Oι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν με αλλότρια κίνητρα, ήταν προκατειλημμένοι εναντίον του αιτητή και/ή δεν ήταν αμερόληπτοι, και/ή δεν παρείχαν τα εχέγγυα αμεροληψίας και/ή ήταν προαποφασισμένοι να λάβουν την επίδικη απόφαση*». Προς υποστήριξη και/ή απόδειξη του εν λόγω ισχυρισμού τους, οι αιτητές επιδιώκουν την δια των αιτητικών Β(α) και Β(γ) προσαγωγή μαρτυρίας, ισχυριζόμενοι ουσιαστικά ότι η εν λόγω μαρτυρία είναι άμεσα σχετική με τα επίδικα θέματα, ειδικότερα δε με τον ισχυρισμό για μεροληψία και «*σαφέστατα συνηγορεί στο ότι η Πρόεδρος των καθ' ων η αίτηση ήταν προκατειλημμένη εναντίον των αιτητών*». Ως προς την ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, ο κ. Βάκης εισηγείται ότι η προσκόμισή της ως μαρτυρία θα πρέπει να γίνει αποδεκτή, αφού, ναι

μεν είναι μεταγενέστερη του ουσιώδους χρόνου λήψης της επίδικης απόφασης, όμως ο ενόρκως δηλών αναφέρεται σε γεγονότα που εμπίπτουν στο πεδίο του ουσιώδους χρόνου και δη στην σύνταξη του προαναφερθέντος άρθρου που περιείχε τη δήλωση της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση.

Επί των αμέσως πιο πάνω, η πλευρά των καθ' ων η αίτηση αντιτείνει ότι το περιεχόμενο του προαναφερθέντος δημοσιεύματος ουδεμία σχέση έχει με το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης και δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο των δηλώσεων της κας Καλογήρου, ούτε και αποδίδει αυτολεξεί οποιαδήποτε δήλωση της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση. Επιπρόσθετα, η αιτούμενη προς προσαγωγή μαρτυρία δεν μπορεί να τεκμηριώσει οποιοδήποτε λόγο ακύρωσης, ως η νομολογία επιτάσσει. Ως προς την προαναφερθείσα ένορκη δήλωση, είναι η θέση της κας Πασιουρτίδου ότι δε μπορεί να γίνει αποδεκτή ως μαρτυρία, αφού είναι μεταγενέστερη της επίδικης απόφασης, αλλ' ούτε και σχετίζεται με το περιεχόμενο της εν λόγω απόφασης.

Έχω εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή τους εκατέρωθεν προβαλλόμενους ισχυρισμούς και, δεδομένων των γεγονότων των παρουσών υποθέσεων και έχοντας κατά νου τις σχετικές νομολογιακές αρχές επί του θέματος, κρίνω ότι το αίτημα για προσαγωγή της, σύμφωνα με τα αιτητικά Β(α) και Β(γ), μαρτυρίας θα πρέπει να γίνει αποδεκτό. Για την

κατάληξή μου αυτή, έλαβα υπόψη ότι το περιεχόμενο του δημοσιεύματος, του οποίου επιδιώκεται η προσαγωγή, είναι εύλογα σχετικό και/ή συνδέεται με τον εγειρόμενο στις προσφυγές ισχυρισμό περί προκατάληψης και/ή έλλειψης αμεροληψίας εκ μέρους των καθ' αν η αίτηση. Το ίδιο βέβαια, ως λογική συνέπεια της πιο πάνω κατάληξής μου, ισχύει και ως προς την ένορκη δήλωση του συντάκτη του εν λόγω δημοσιεύματος, με την οποία ο κ. Αγαθοκλέους βεβαιώνει ότι ήταν απολύτως ακριβής η αναφορά του δημοσιεύματος στις δηλώσεις της κας Καλογήρου. Υπενθυμίζω στο σημείο αυτό τον, περιεχόμενο στις προσφυγές τους, σχετικό ισχυρισμό των αιτητών, σύμφωνα με τον οποίο η προκατάληψη των καθ' αν η αίτηση επιβεβαιώνεται και από το ότι «*η Πρόεδρος των καθ' αν η αίτηση προέβη σε δηλώσεις που προδίκαζαν τη στοιχειοθέτηση ευθυνών μεταξύ άλλων και του αιτητή και προανήγγειλε ακόμη και ποινική ευθύνη τους*» (βλ. παράγραφο 20(γ) των δυο αιτήσεων ακυρώσεως). Εγείρουν δε οι αιτητές ως αυτοτελή λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης την εκ μέρους των καθ' αν η αίτηση προκατάληψη εναντίον τους. Προς ενίσχυση δε και/ή απόδειξη της σχετικής επιχειρηματολογίας τους, επιδιώκουν της προσαγωγή της υπό εξέταση μαρτυρίας.

Χωρίς λοιπόν να προδικάζω οτιδήποτε αναφορικά με τη βασιμότητα του εν λόγω ισχυρισμού, κάτι βέβαια που θα εξεταστεί στο πλαίσιο εκδίκασης της ουσίας των προσφυγών, κρίνω ότι η μαρτυρία που

ζητείται με τα αιτητικά Β(α) και Β(γ) είναι σχετική με τα επίδικα θέματα και γι' αυτό επιτρέπω την προσκόμισή της.

Ειδικότερα ως προς τον ισχυρισμό των καθ' ων η αίτηση ότι το περιεχόμενο του προαναφερθέντος δημοσιεύματος ουδεμία σχέση έχει με το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης, επισημαίνω τα εξής:

Η προσβαλλόμενη δια των παρουσών προσφυγών απόφαση, ημερομηνίας 28.4.2014, αφορά, μεταξύ άλλων, και στην υπό των καθ' ων η αίτηση διαπίστωση ότι οι αιτητές παραβίασαν το άρθρο 40(Ι) του Νόμου 190(Ι)/2007¹, καθότι προέβησαν στις δηλώσεις οι οποίες αποτελούν μέρος της εξαμηνιαίας και της ετήσιας οικονομικής έκθεσης της Τράπεζας για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2010 και 31.12.2010 αντίστοιχα, παρέχοντας παραπλανητικές πληροφορίες αναφορικά με τους κινδύνους από την επένδυση σε ομόλογα του Ελληνικού δημοσίου. Όπως δε ορθά επισημαίνεται από τη συνήγορο των καθ' ων η αίτηση, το δημοσίευμα στην εφημερίδα «Αλήθεια», του οποίου η προσαγωγή επιδιώκεται δια των παρουσών αιτήσεων, αφορά σε δηλώσεις της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση αναφορικά με το διορισμό ερευνώντων λειτουργών για τη διερεύνηση ενδεχόμενης, εκ μέρους της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd, παράβασης του νόμου

¹ Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, «Απαγορεύεται όπως οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο προβαίνει σε ανακοίνωση ή δημοσιοποίηση ή κοινοποίηση ή υποβολή στοιχείων ή πληροφοριών, τις οποίες είναι υπόχρεος να ανακοινώνει, δημοσιοποιεί, κοινοποιεί ή υποβάλλει δυνάμει του παρόντος Νόμου ή των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Οδηγιών, να παρέχει και/ ή να επιβεβαιώνει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία ή πληροφορίες και/ ή να αποκρύψει στοιχεία και πληροφορίες».

για ενδεχόμενη μη επάρκεια των προβλέψεων (provisions) για τα δάνεια στις οικονομικές καταστάσεις της εν λόγω εταιρείας για τα έτη 2010 και 2011. Πρόκειται, όντως, για διεξαγωγή έρευνας αναφορικά με ενδεχόμενες παραβάσεις, το αντικείμενο των οποίων ουδεμία σχέση έχει με τις, δυνάμει της επίδικης απόφασης, ημερομηνίας 28.4.2014, διαπιστωθείσες παραβάσεις. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι με τις προσφυγές των αιτητών εγείρεται ως λόγος ακύρωσης ο ισχυρισμός περί έλλειψης αμεροληψίας και/ή προκατάληψης εναντίον τους κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, αυτό που ενδιαφέρει είναι το κατά πόσον οι δηλώσεις της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση και, κατ' επέκταση το δημοσίευμα, σχετίζονται με τον συγκεκριμένο λόγο ακύρωσης. Το εν λόγω δημοσίευμα φέρει ημερομηνία 26.1.2014, η δε προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε στις 28.4.2014. Συνεπώς, κατά το χρόνο δημοσίευσης των δηλώσεων της κας Καλογήρου εκκρεμούσε ακόμη η απόφαση των καθ' ων η αίτηση. Μάλιστα, όπως προκύπτει και από το κείμενο της ίδιας της απόφασης, οι αιτητές κλήθηκαν προηγουμένως και υπέβαλαν τις παραστάσεις τους στις 3.10.2013, 7.3.2014 και 14.3.2014. Στους αιτητές επεβλήθησαν διοικητικά πρόστιμα, ως η προσβαλλόμενη απόφαση, δια τις ενέργειες και/ή παραλείψεις τους ως Διευθυνόντων Συμβούλων της εταιρείας κατά την περίοδο 2010-2011, στο δε δημοσίευμα, ημερομηνίας 26.1.2014, γίνεται αναφορά σε δηλώσεις της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση για διερεύνηση ενδεχόμενων

παραβάσεων για τα έτη 2010-2011, εκ μέρους των «*τότε διευθυντικών στελεχών της Τράπεζας*». Στο ίδιο δημοσίευμα αναφέρεται ότι «*η κ. Καλογήρου δήλωσε αισιόδοξη πως θα στοιχειοθετηθεί όχι μόνο αστική αλλά και ποινική υπόθεση εναντίον των τότε διευθυντικών στελεχών της τράπεζας, ώστε να αποδοθούν ευθύνες και να ανακτηθεί η αξιοπιστία στο σύστημα*

Ναι μεν οι δηλώσεις της κας Καλογήρου, όπως καταγράφονται στο εν λόγω δημοσίευμα, αφορούσαν σε γεγονότα και/ή σε υπό διερεύνηση ενδεχόμενες παραβάσεις που ήσαν διαφορετικά από τα αυτά για τα οποία επεβλήθη το επίδικο διοικητικό πρόστιμο, ωστόσο δεν μπορεί να λεχθεί το ίδιο για τα πρόσωπα τα οποία εμπλέκονται στις δυο περιπτώσεις, αφού, με βάση το σύνολο των ενώπιον μου στοιχείων, είναι πιθανό και, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να αποκλειστεί ο ισχυρισμός ότι η, σύμφωνα με το δημοσίευμα, αναφορά της κας Καλογήρου σε διευθυντικά στελέχη της Τράπεζας περιελάμβανε και τα πρόσωπα των αιτητών, που ήταν Διευθύνοντες Σύμβουλοι της εταιρείας και εναντίον των οποίων μάλιστα εκκρεμούσε, κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του εν λόγω άρθρου, η διενέργεια της σχετικής έρευνας και η έκδοση της επίδικης απόφασης.

Εν προκειμένω, ο ισχυρισμός περί προκατάληψης θα πρέπει να ιδωθεί ως συνδεδεμένος με συγκεκριμένα πρόσωπα και όχι με γεγονότα. Δεδομένου δε ότι, ως έχω προαναφέρει, εγείρεται από τους αιτητές στις προσφυγές τους ως λόγος ακύρωσης ο ισχυρισμός περί προκατάληψης εναντίον τους κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, κρίνω ότι, υπό τις

περιστάσεις και για τους λόγους που έχω προαναφέρει, το εν λόγω δημοσίευμα σχετίζεται με τα επίδικα θέματα των προσφυγών και δη με τον συγκεκριμένο λόγο περί προκατάληψης, ο οποίος μάλιστα, όπως προκύπτει από την παράγραφο 22(γ) των σχετικών αιτήσεων ακυρώσεως, βασίζεται, σύμφωνα με τους αιτητές, και στο ότι η Πρόεδρος των καθ' ων η αίτηση προέβη σε δηλώσεις που προδίκαζαν τη στοιχειοθέτηση ευθυνών των αιτητών «*και προανήγγειλε ακόμη και ποινική ευθύνη τους*».

Δεν παραβλέπω ότι του δημοσιεύματος ακολούθησε, στις 31.1.2014, στην ίδια εφημερίδα («Αλήθεια»), δημοσίευση σχετικής διευκρίνισης της Προέδρου των καθ' ων η αίτηση, η οποία επισυνάπτεται ως τεκμήριο 2 στην ένορκη δήλωση της κας Εύας Ιωάννου, που συνοδεύει την ένσταση των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 23.2.2016. Σύμφωνα με το εν λόγω κείμενο, η Πρόεδρος των καθ' ων η αίτηση διευκρίνιζε ότι «*η αισιοδοξία που εξέφρασε αφορούσε την ολοκλήρωση των ερευνών που διεξάγει το συντομότερο δυνατό και όχι το όποιο πιθανό αποτέλεσμά τους*». Ωστόσο, αυτό το ζήτημα αλλά και τα όσα αναφέρει η ευπαίδευτη συνήγορος για τους καθ' ων η αίτηση στις σελίδες 19-22 της αγόρευσής της, είναι θέματα που άπτονται της βασιμότητας του συγκεκριμένου εγειρόμενου λόγου ακύρωσης και θα εξεταστούν και αξιολογηθούν στο πλαίσιο εκδίκασης της ουσίας των υποθέσεων, κατά την εξέταση του προβαλλόμενου λόγου ακύρωσης. Στο παρόν στάδιο δεν εξετάζεται η

βασιμότητα του εν λόγω ισχυρισμού, αλλά η σχετικότητα της μαρτυρίας που ζητείται να προσκομισθεί με τον προβαλλόμενο λόγο ακύρωσης περί προκατάληψης.

Όσο δε αφορά την ένορκη δήλωση του συντάκτη του προαναφερόμενου δημοσιεύματος, συμφωνώ με την πλευρά των καθ' αν η αίτηση ότι έγινε σε χρόνο μεταγενέστερο της επίδικης απόφασης, ήτοι στις 18.9.2014, ωστόσο δε χωρεί αμφιβολία ότι με την προσαγωγή ως μαρτυρίας της εν λόγω ένορκης δήλωσης, οι αιτητές επιθυμούν να ενισχύσουν τον ισχυρισμό τους περί προκατάληψης, ως έχει εξηγηθεί ανωτέρω, και να αποδείξουν γεγονότα που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο, δηλαδή πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, ο οποίος εν προκειμένω είναι αυτός κατά τον οποίο έγιναν οι δηλώσεις της Προέδρου των καθ' αν η αίτηση. Ισχύουν, κατά τα λοιπά, όσα έχω αναφέρει πιο πάνω σε σχέση με τη σχετικότητα του υπό αναφορά δημοσιεύματος με τα επίδικα θέματα.

Υπενθυμίζω στο σημείο αυτό, και σε πλήρη συνάφεια με τα αμέσως ανωτέρω, ότι κατά πάγια νομολογία, ένας από τους καθοδηγητικούς παράγοντες που ακολουθούνται στην εξέταση για αποδοχή οποιασδήποτε μαρτυρίας, είναι το κατά πόσο η μαρτυρία αυτή είναι εύλογα σχετική και αποδεικνύει οιονδήποτε επίδικο θέμα (βλ. *Zafrós*, ανωτέρω και *Kyriakides v. The Republic, 1 R.S.C.C. 66*). Πρωταρχικό

καθήκον του Δικαστηρίου είναι η διερεύνηση των συνθηκών λήψης της απόφασης (βλ. *Μάρω Ράφτη κ.α. v. Δημοκρατίας* (2003) 3 Α.Α.Δ. 335 και *Σταύρου κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1023). Το δε κύρος της απόφασης συναρτάται με το καθεστώς πραγμάτων που λήφθηκε υπόψη (βλ. *Ρούσος v. Ιωαννίδη κ.ά. (1999) 3 Α.Α.Δ. 549*). Προσαγωγή μαρτυρίας επιτρέπεται μόνον όταν η απόδειξη των συγκεκριμένων γεγονότων δυνατόν να τεκμηριώσει οποιοδήποτε από τους λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης (*Κωνσταντίνου και Lordos Hotels Holdings Ltd*, πιο πάνω).

Κατά συνέπεια, κρίνω ότι είναι ορθό, εύλογο και προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης να επιτραπεί στους δικηγόρους των αιτητών να προχωρήσουν στην προσκόμιση της συγκεκριμένης μαρτυρίας ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Ενόψει των πιο πάνω, οι αιτήσεις επιτυγχάνουν ως προς τα αιτητικά Β(α) και Β(γ) και οι αιτητές μπορούν να προσαγάγουν ως μαρτυρία τόσο αντίγραφο του συγκεκριμένου δημοσιεύματος της εφημερίδας «*Αλήθεια*», ημερομηνίας 26.1.2014 με τίτλο «*Ξεκίνησαν νέες έρευνες για τη Λαϊκή*», όσο και την ένορκη δήλωση του συντάκτη του πιο πάνω άρθρου, ημερομηνίας 19.8.2014.

Αντίθετα, κρίνω ότι οι υπό εξέταση αιτήσεις θα πρέπει να απορριφθούν, ως προς το αιτητικό Β(β), με το οποίο επιδιώκεται να προσκομιστεί ως μαρτυρία εσωτερικό σημείωμα, ημερομηνίας 11.3.2014, του κ. Σεραφείμ Κωνσταντινίδη, Διευθυντή Γραφείου Τύπου και Επικοινωνίας της MARFIN INVESTMENT GROUP, προς τον κ. Φώτιο Καρατζένη, Διευθυντή Νομικής Υπηρεσίας του ίδιου Ομίλου. Από μελέτη του περιεχομένου του εν λόγω σημειώματος, καταλήγω ότι αυτό δεν μπορεί να προσθέσει οτιδήποτε στην επιχειρηματολογία των αιτητών περί προκατάληψης και/ή έλλειψης αμεροληψίας εκ μέρους της Προέδρου των καθ' αν η αίτηση και εν πάσῃ περιπτώσει δεν μπορεί να προσθέσει οτιδήποτε επί του υπό συζήτηση θέματος πέραν αυτού που θα μπορούσε ενδεχομένως να προσδώσει η προαναφερθείσα ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, η προσαγωγή της οποίας ως μαρτυρίας έχει γίνει αποδεκτή. Όπως χαρακτηριστικά αναγράφεται στο εν λόγω σημείωμα του κ. Κωνσταντινίδη, «*Στην συνομιλία με τον κ. Α. Βγενόπουλο, παρουσία μου, ο κ. Τ. Αγαθοκλέους, επανέλαβε ότι έγιναν στον ίδιο οι δηλώσεις αυτές από την κ. Καλογήρου και ότι τις απέδωσε στο κείμενό του όπως ακριβώς ειπώθηκαν*». Πρόκειται ουσιαστικά για μαρτυρία, η οποία αποσκοπεί στην ενίσχυση της άποψης που παρουσιάζεται ήδη στην ένορκη δήλωση του κ. Αγαθοκλέους, ότι δηλαδή «*η αναφορά του δημοσιεύματος στις δηλώσεις της κ. Δήμητρας Καλογήρου ήταν απολύτως ακριβής*». Μια τέτοια μαρτυρία, όπως ορθώς επισημαίνουν και οι καθ' αν η αίτηση, δεν μπορεί να γίνει

αποδεκτή, αφού αποτελεί αυτοενίσχυση της υπό των αιτητών αιτούμενης προς προσαγωγή μαρτυρίας και συγκεκριμένα της δια της προαναφερθείσας ενόρκου δηλώσεως μαρτυρίας, προσκρούοντας ωσαύτως στον κανόνα του απαραδέκτου της αυτοενισχυτικής μαρτυρίας. Άμεσα συναφής επί του θέματος είναι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΥΡΤΖΙΝΟΣ v. ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ "GALAXIAS" KAI ΑΛΛΩΝ**, (1992) 1 Α.Α.Δ. 612, στην οποία αποφασίσθηκε, μεταξύ άλλων, ότι «*Ο γενικός κανόνας είναι ότι προηγούμενες δηλώσεις μάρτυρα που συνάδουν με την μαρτυρία του στο Δικαστήριο και αποσκοπούν στην ενίσχυσή της είναι άσχετες και σαν τέτοιες απαράδεκτες ως μαρτυρία.*».

Υπό το φως των πιο πάνω, οι αιτήσεις ως προς το αιτητικό Β(β) απορρίπτονται.

Τέλος, υπό το φως της προεκτεθείσας νομολογία και λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη το γεγονός ότι δεν υπήρξε ένσταση από την πλευρά των καθ' ων η αίτηση για την προσκόμιση της συγκεκριμένης μαρτυρίας, θα επιτρέψω να προσκομιστούν ως μαρτυρία η Υπεράσπιση των καθ' ων η αίτηση στο πλαίσιο αστικής αγωγής κατόχου αξιογράφων ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, καθώς και η ετήσια έκθεση των καθ' ων η αίτηση για το έτος 2008, ως τα αιτητικά Β(δ) και Β(ε) αντίστοιχα. Εξάλλου, η τελευταία, ως

επισημαίνει η κα Πασιουρτίδου, αποτελεί δημόσιο έγγραφο, αφού αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα των καθ' ων η αίτηση.

Ενόψει των πιο πάνω, οι αιτήσεις γίνονται δεκτές μερικώς. Συγκεκριμένα, γίνονται δεκτές ως προς τα αιτητικά Β(α), (γ), (δ) και (ε). Αναφορικά με το αιτητικό Α, εκδίδεται διάταγμα, με το οποίο επιτρέπεται στους δικηγόρους των αιτητών όπως, εντός τριάντα ημερών από την έκδοση του διατάγματος, επιθεωρήσουν τους διοικητικούς φακέλους που διατηρούν οι καθ' ων η αίτηση, μόνον αναφορικά και/ή στο βαθμό που αυτοί αφορούν στην έγκριση των Ενημερωτικών Δελτίων ημερομηνίας 28.5.2010, 1.9.2010, 21.12.2010 και 19.5.2011. Ως προς το αίτημα της κατάθεσης των εν λόγω φακέλων στο Δικαστήριο, αυτό θα αποφασιστεί, εφόσον κριθεί αναγκαίο, όταν η υπόθεση ολοκληρωθεί σε σχέση με τις κυρίως αιτήσεις. Τέλος, το αιτητικό Β(στ) της αίτησης, επιτυγχάνει μερικώς, και εκδίδεται διάταγμα, με το οποίο επιτρέπεται η προσαγωγή ως μαρτυρίας της συγκεκριμένης αλληλογραφίας της Τράπεζας ή και της Marfin CLR (Financial Services) Ltd με τους καθ' ων η αίτηση αναφορικά με τα σχέδια ενημερωτικού δελτίου του Ταμείου Προνοίας της Τράπεζας που κατέληξε να δημοσιευτεί ως Ενημερωτικό Δελτίο 1.9.2010 και όπως η εν λόγω αλληλογραφία περιέχεται στο Τεκμήριο Β των ενόρκων δηλώσεων που συνοδεύουν τις αιτήσεις των αιτητών. Το υπόλοιπο μέρος του εν λόγω αιτητικού Β(στ), καθώς και το

αιτητικό Β(β) των αιτήσεων, για τους λόγους που έχουν εξηγηθεί πιο πάνω, δεν γίνονται αποδεκτά και απορρίπτονται.

Τα έξοδα επιδικάζονται υπέρ των αιτητών και εναντίον των καθ' ων η αίτηση, όπως αυτά θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή στο τέλος των προσφυγών.

Φ.ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Δ.Δ.Δ.